

Lyyli Luku-Toukka ja Luulo Lukematon

Luulo Lukematon vihasi lukemista, hän ei osannut lukea, hän ei halunnut lukea, hän ei viitsinyt lukea eikä hän pitänyt lukemista tärkeänä. Luulo oli kuullut isoisoisoisoisä-Lukemattomalta, että maapallo on litteä, ja sellainen Luulo uskoi yhä maapallon olevan. Luulon paras ystävä oli Lyyli Luku-Toukka. Välillä Luuloa kuitenkin keljutti suunnattomasti Lyylin suuri lukuinnostus. Aina kun tuli puhetta matkasta maapallon laidalle, Lyyli oli jo hakemassa kirjastosta tiedemies Aristoteleen tietokirjoja, joissa kerrottiin kuinka Aristoteles oli päätellyt maapallon olevan pyöreä, ja että näin ollen maapallon äärilaidalle matkustaminen oli mahdotonta. Lyyli väitti, että Luulo olisi päätyntä kulkemaan ympyrää palloa ympäri loputtomiin ja loputtomiin ja loputtomiin.

Eräänä päivänä Luuloa keljutti niin kovasti, että hän päätti vaihtaa Lyylin sanavarastosta T-kirjaimen tilalle M-kirjaimen. Luulo hihitti mielessään ilkeästi. Tällä kertaa Lyylin tavatessaan, Luulo pyytämällä pyysi Lyyliä hakemaan Aristoteleen kirjan kirjastosta. Pahaa aavistamaton Lyyli pyyhkäisi innoissaan lähikirjastoon ja huikkasi kirjastovirkailija Kirjaviisalle: -Hei Kirsi Kirjaviisas! Määlmä mulee Lyyli Luku-Moukka!

Lyyli jäähmettyi kauhusta paikoilleen. Mitä ihmettä tapahtui? Hän ei saanut millään sanottua nimeään oikein, vaan T-kirjaimen tilalle putkahti aina M-äänne. Kirjastovirkailija Kirjaviisas katsoi kummastelleen Lyyliä, ja kehotti häntä tulemaan peremmälle ja istumaan tietokirjaosaston lukunurkkaukseen.

-Kuulehan Lyyli Luku-Moukka, me tehdään sinusta täällä käden käänteessä Luku-Toukka! Älä hätäile! Katsos, kannatta lukea eikä luulla, niin muuttuu moukasta toukaksi! Ja tiedähän Lyyli, toukista kuoriutuu perhosia!

Lyyli mongersi posket punaisina:

-Mumma, mumma kun minä olen Moukka jo! Luku-Moukka! Mo-mo-mo-Moukka! Mämä on hirvimmävää, kauhismummavaa!

Kyyneleet kihosivat Lyylin silmiin, kun hän yritti saada kieltään ääntämään T-kirjainta. Mutta sitten Lyylillä välähti. Onneksi Lyyli oli opetellut ahkerasti kirjoittamista ja se sujui häneltä kuin

tanssi! Lyyli nappasi pöydältä lähimmän kynän ja muistilappupaperin. Jos kerran Luulo oli keljuuksissaan varastanut häneltä T-kirjaimen kieleltä, niin tuskinpa kynästä!

Lyyli kirjoitti paperille:

Hyvä kirjastovirkailija Kirjaviisas. arvostan suuresti apuanne. Mutta minä en ole lukumoukka, vaan nimeni on Luku-Toukka, Lyyli Luku-Toukka. Muistatte varmaan nähneenne minut täällä lähes päivittäin. Ystäväni Luulo Lukematon vihaa lukemista, ja siksi keljuuksissaan vaihtoi minun M-kirjaimeni T-kirjaimeksi. Tulin lainaamaan Aristoteleen kirjaa, joka kertoo siitä, kuinka hän järkeili maapallon olevan pyöreä, eikä litteä kuin pannukakku.

Kirjastovirkailijan silmät välähtivät muistamisen merkiksi ja hän purskahti hersyvään nauruun. Kuinka hän ei ollut tunnistanut Lyyliä! Lyylihän se oli, oikein kunnan lukutoukka-Lyyli! Virkailija nappasi hyllystä oikean kirjan ja ojensi sen Lyylille iloisena ja sanoi:
-Anteeksi Lyyli, etten heti tunnistanut sinua! Tässä tämä kirja!

Lyyli painoi Aristoteleen kirjan kainaloonsa ja juoksi Luulon luo niin nopeasti kuin saattoi. Lyylillä oli kiire, sillä hän oli jo unohtanut M-kirjainkiukkunsa ja hänellä oli kiireellistä asiaa Luulolle. Lyyli halusi heti kertoa Luulolle Kirjaviisalta oppimansa asian: kannattaa lukea eikä luulla! Ja kannattaa muuttua moukasta toukaksi, sillä toukista kuoriutuu perhosia!

Ensitöikseen Lyyli ilmoitti Luulolle, että anteeksipyyntöksi kirjainkeljuilusta Luulon oli suostuttava kuuntelemaan, kun Lyyli lukee hänelle kirjaa maapallosta ääneen. Lyyli avasi kirjan ja ryhtyi lukemaan virallisella ja vakavalla äänellä.
-Vielä Kolumbuksen mamkojenkin aikaan ihmisem...

Luulo keskeytti Lyylin mongerruksen:

-Kuule Lyyli, anna anteeksi, minä haluan oikeasti kuunnella kun sinä luet, ja jonakin päivänä oppia itsekin lukemaan kunnolla, ja kirjoittamaan myös, ja haluan tulla perhoseksi. Minä haluan, että sinä voit taas käyttää T-kirjainta!

Ja niin Lyylin huulille palasi T-kirjain ja hän saattoi jatkaa lukemista entiseen tapaan.
-...niin, siis vielä Kolumbuksen matkojenkin aikaan ihmiset uskoivat sitkeästi maapallon olevan litteä. Mutta Kolumbuksen tutkimusmatkojen myötä alkoi hahmottua ajatus pallomaisesta maasta.

Ja niin Lyyli eteni tietokirjan sivulta toiselle ja luki Luulolle koko Aristoteleen kirjan ja kaiken siitä, kuinka ihmiset olivat tehneet tutkimuksia ja tiede oli kehittynyt ja todentanut maapallon todellakin olevan pallo. Illan jo hämartyessä Luulo ilmoitti Lyylille haluavansa kuulla huomenna lisää, vaikka häntä vielä vähän harmittikin, että matka maapallon laidalle osoittautui mahdottomaksi. Mutta Lyyli lohdutti Luuloa: ehkäpä Luulo Lukematon ehtisi vielä tekemään

LUKEVA TULEVAISUUS

yhden jos toisenkin maailmanympärysmatkan - lukemattoman määrän matkoja!

Henriikka Ström